

ἀγῆρων τε τοῦτον αἰεὶ καὶ νέον ἐκεῖνον δὲ πολυειδῆ καὶ
 πολύμορφον ἐν γραφαῖς καὶ πλάσμασι δημιουργοῦσι· καὶ
 ὅλως τῷ μὲν ὁμοιότητα καὶ τάξιν καὶ σπουδὴν ἄκρατον,
 τῷ δὲ μεμιγμένην τινὰ παιδιᾶ καὶ ὕβρει [καὶ σπουδῆ] καὶ
 5 μανία προσφέροντες ἀνωμαλίαν ἑὺιον ὀρσιγύναικα μαινο-
 μέναις Διόνυσον ἀνθέοντα τιμαῖς' (Lyr. adesp. 131)
 ἀνακαλοῦσιν, οὐ φαύλως ἑκατέρας μεταβολῆς τὸ οἰκεῖον
 λαμβάνοντες. ἐπεὶ δ' οὐκ ἴσος ὁ τῶν περιόδων ἐν ταῖς
 C μεταβολαῖς χρόνος, ἀλλὰ μείζων ὁ τῆς ἐτέρας ἦν ἑκόρον'
 10 καλοῦσιν, ὁ δὲ τῆς ἑχρησιμοσύνης' ἐλάττων, τὸ κατὰ
 λόγον τηροῦντες ἐνταῦθα τὸν μὲν ἄλλον ἐνιαυτὸν παιᾶνι
 χρῶνται περὶ τὰς θυσίας, ἀρχομένου δὲ χειμῶνος ἐπε-
 γείραντες τὸν διθύραμβον τὸν δὲ παιᾶνα καταπαύσαντες
 τρεῖς μῆνας ἀντ' ἐκεῖνου τοῦτον κατακαλοῦνται τὸν θεόν·
 15 ὅπερ τρία πρὸς ἐννέα, τοῦτο τὴν διακόσμησιν οἰόμενοι
 χρόνῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν εἶναι.'

10. Ἐὰν ταῦτα μὲν ἱκανοῦ καιροῦ μάλλον ἀπομεμή-
 κυνται· δῆλον δ' ὅτι συνοικειοῦσιν αὐτῷ τὴν πεμπάδα νῦν
 μὲν αὐτὴν ἑαυτὴν ὡς τὸ πῦρ αὐθις δὲ τὴν δεκάδα ποιοῦσαν
 D ἕξ ἑαυτῆς ὡς τὸν κόσμον. τῆς δὲ δὴ μάλιστα κεχαρισμένης
 21 τῷ θεῷ μουσικῆς οὐκ οἰόμεθα τούτῳ τῷ ἀριθμῷ μετεῖναι;
 τὸ γὰρ πλεῖστον ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔργον ἀρμονικῆς περὶ τὰς
 συμφωνίας ἐστίν, αὐταὶ δ' ὅτι πέντε καὶ οὐ πλείους, ὁ
 λόγος ἐξελέγχει τὸν ἐν χορδαῖς καὶ τρυπήμασι ταῦτα
 25 θηρᾶν ἀλόγως τῇ αἰσθήσει βουλόμενον. πᾶσαι γὰρ ἐν
 λόγοις τὴν γένεσιν ἀριθμῶν λαμβάνουσιν· καὶ λόγος ἐστὶ